

30. navadna nedelja B

Rabuní, da bi spregledal! (Mr 10,51)

Prvo berilo

Jeremija 31,7-9

Tako govori Gospod: "Vriskajte od veselja Jakobu, vzdikajte poglavarju narodov! Oznanjajte, hvalíte in govoríte: 'Gospod, reši svoje ljudstvo, Izraelov ostanek!' Glejte, pripeljem jih iz severne dežele in jih zberem od koncev zemlje. Med njimi tudi slepe in hrome, noseče in porodnice hkrati, velik zbor se jih vrne sèm. Z jokom bodo prišli, s tolažbami jih pospremim nazaj; k potokom vodá jih popeljem, po ravni poti, kjer se ne spotaknejo. Jaz sem namreč Izraelov oče in Efrájim je moj prvorojenec."

Drugo berilo

Hebrejcem 5,1-6

Vsak véliki duhovnik je vzet izmed ljudi in postavljen ljudem v korist glede tega, kar se nanaša na Boga: da daruje daritve in žrtve za grehe. Ker tudi njega obdaja slabost, more potrpeti z nevednimi in s tistimi, ki blodijo. Zato mora kakor za ljudstvo tudi zase darovati daritve za grehe. In nihče si te časti ne jemlje sam, ampak ga kliče Bog, kakor Arona. Tako tudi Kristus ni sam sebe povelíchal, da je postal véliki duhovnik, ampak ga je povelíchal tisti, ki mu je rekel: 'Ti si moj sin, danes sem te rodil,' kakor pove tudi drugje: 'Ti si duhovnik na veke po Melkízedekovem redu.'

Evangelij

Marko 10,46-52

Tisti čas je Jezus prišel v Jeriho. Ko je s svojimi učenci in s precejšnjo množico odhajal iz Jerihe, je slepi berač Bartimáj, Timájev sin, sedél ob poti. In ko je slišal, da je to Jezus Nazaréčan, je začel vpiti in govoriti: "Jezus, Davidov sin, usmili se me!" Mnogi so ga grajali, naj umolkne, on pa je še glasneje vpil: "Davidov sin, usmili se me!" Jezus je obstal in rekel: "Pokličite ga!" Poklicali so slepega in mu rekli: "Le pogum, vstani, kliče te!" Odvrigel je svoj plašč, skôčil pokonci in pohítel k Jezusu. Jezus ga je vprašal: "Kaj hočeš, da ti storim?" Slepí mu je dejal: "Rabuní, da bi spregledal!" Jezus mu je rekel: "Pojdi, tvoja vera te je rešila!" Takoj je spregledal in šel po poti za njim.

V razmislek

Ključna beseda današnjega evangelija bi bila lahko "sprememba" – v preprosto povedani zgodbi o odrešenju vidimo, kako se skoraj propadlo življenje spremeni v novo moč, kako človek ponovno dobi življenjsko priložnost, oziroma, kako se težko življenje spremeni v "življenje v polnosti". To se lahko zgodi, ker že na samem začetku obstaja pogum, ki se zoperstavi kakršnemu koli malodušju, ter vera in zaupanje, ki premaga kakršne koli težave.

Slep berač vzame usodo v svoje roke in s svojim glasnim in vztrajnim prosjačenjem navkljub nasprotovanju in zaničevanju množice pritegne Jezusovo pozornost. Če pogledamo podrobnosti te zgodbe, se lahko naučimo tistih korakov in pogojev, ki so nujno pomembni za vsak proces ozdravljenja.

Najprej opazimo, da se Bartimej z vse močnejšim vpitjem odziva na nasprotovanje množice. Ko hrepenimo po ozdravitvi naših ran, ne moremo klicati k Bogu dovolj glasno, ne glede na to, kaj si o nas mislijo drugi. Sedeči Bartimej lahko predstavlja prisposodbo "prizemljenosti"; na začetku je pomembno, da se prizemlji, s čimer postane odprt in dovzeten za spoznanje, da prihaja nekdo, ki ima sposobnost, da ga ozdravi. A vendar potrebuje v trenutku, ko začuti svojo priložnost, tudi pripravljenost, da se dvigne s tal in odvrže ves tisti balast, ki ga je do sedaj omejeval, slikovito opisan s plaščem. Zatem je pomembno, da ozaveš, kaj pričakuje od Jezusa – zato potrebuje pogum in odprtost, da spregovori o svoji bolezni in se sooči s svojo bolečino. In nenazadnje potrebuje tudi vero, da ga Jezus resnično lahko ozdravi.

Poleg tega se Bartimejeva vera navkljub množici, ki ga je želela utišati, okrepi, ko ga tisti, ki so podpirali njegovo zaupanje v Jezusa ob Njegovem klicu vzpodbudijo: "Le pogum, vstani, kliče te!"

"Le pogum!" To so tudi Jezusove besede Petru, ki skuša hoditi po vodi. "Upaj si!" piše v prevodu, ki se skuša čim bolj približati originalnemu grškemu besedilu. Te besede nas želijo navdati s pogumom in nam vliti moči z zavedanjem, da je iz vsake na videz brezizhodne situacije možen izhod, četudi ga na začetku še ne vidimo.

"Vstani!" pravijo ljudje. Vsaka zgodba o ozdravljenju je tveganje. Tako kot je potrebno imeti od vsega začetka vero, moramo biti tudi samoiniciativni, da odvržemo plašč nezaupanja, dvoma in malodušja. Celostno ozdravljenje se lahko zgodi samo tam, kjer ljudje odvržejo svoje spono in krivdo, stojijo pokončno in si upajo tvegati nov začetek.

"Kliče te!" Bartimeju tudi o tej poklicanosti v Božjo bližino povedo drugi. Kako pomembno je, da drug drugemu pritrdimo, da smo poklicani v bližino in navzočnost Boga, ki si resnično želi našega ozdravljenja in nam ga je pripravljen tudi podariti! To je ena izmed naših najpomembnejših nalog, ki jih imamo kot Kristjani, da izkazujemo zanimanje drug za drugega, se vživimo v življenjske težave drugih ljudi in skupaj delamo na premagovanju tistega, kar otežuje človeško življenje. Pri tem pa ni naša naloga, da sami rešimo svet. Naša naloga je narediti nujne in izvedljive korake. Dokončno ozdravljenje in odrešitev je Božje darilo. V upanju in zaupanju naredi Bartimej prvi korak, v veri, da bo Bog naredil zadnji korak.

"Ko se odpraviš na pot, odpre obzorje svoje meje." (Kyrilla Spiecker)